

[Jens Sørensen (Smørum).]

nomiske Ofre, som de, der vælges til disse Hverv, vel altid vil komme til at bringe. Et Skridt i denne Retning er man for øvrigt gaaet i Forslaget, idet det foreslaas, at et Sogneraad med Amdsraadets Tilladelse kan yde de sognekommunale Revisorer et mindre Vederlag for deres Arbejde under Hensyn til Arbejdets Omfang, en Bestemmelse, som sikkert er i høj Grad paakrævet, hvis der ikke skal vælges nye Revisorer hvert Aar, hvad Kommunerne kun vilde være daarligt tjent med.

Ja, med disse Bemærkninger skal jeg slutte, idet jeg dog ønsker at tilføje, at hvis jeg har anvendt flere Ord paa at kritisere end paa at rose, saa vil jeg ikke have dette opfattet saaledes, at jeg ikke forstaar og anerkender, at dette Forslag er et Fremskridt fra den bestaaende Lovgivning, men jeg har ønsket at fremsætte disse Bemærkninger her ved Lovforslagets første Behandling, fordi det er mit Haab, at det i det Udvalg, der formentlig vil blive nedsat til Sagens videre Behandling, og ved Forhandlingerne mellem den højtærede Indenrigsminister og Udvalget maa kunne lykkes os at naa et lille Skridt videre paa nogle af de Omraader, som jeg her har omtalt. Med disse Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtigt og velvillig Behandling i dette høje Ting.

Edvard Sørensen: Den af Regeringen gennem længere Tid bebudede Revision af Landkommunalloven er fra flere Sider blevet imødeset med nogen Forventning, ikke mindst paa Baggrund af nogle Artikler, der for halvandet Aars Tid siden var fremme i „Radikal Ungdom“, skrevne af Redaktør Carl Hansen, Skive, men ogsaa efter de Udtalelser, der fra forskellige Sider har været fremsat angaaende denne Revision. For dem, der har næret saadanne Forventninger, er det foreliggende Lovforslag noget af en Skuffelse. Hvis man tager Forslaget i store Træk, saa er det dels et Optryk af de nugældende Paragraffer i Landkommunalloven af 6. Juli 1867, dels Optryk af de gennem Cirkulærer og Praksis i Arbejdet indvundne Erfaringer — men Ting, der udmærket har kunnet praktiseres indenfor de nuværende Rammer —, og endelig er der i Forslaget enkelte nye Ting, som jeg skal vende tilbage til. Selvfølgelig er det en Fordel at faa de nugældende Regler optrykt og at faa de praktiske Erfaringer samlet under eet i Lovparagraffer, men naar man læser Lovforslaget igennem, faar man ikke Indtryk af, at Loven paa det nuvæ-

rende Tidspunkt var saa tiltrængt, som mange troede. Noget af det, som har skabt en stærk Klaring af de økonomiske Forhold og det økonomiske Ansvar i Kommunerne, var Indenrigsministeriets Cirkulære af 28. September 1927, og derfor beklager jeg meget, at der ikke er taget mere af dette Cirkulære med i Lovforslaget, end der er.

Hvis man ser de enkelte Paragraffer igennem, vil man finde nogle Forbedringer, man kan vel ogsaa finde nogle Forringelser, og man finder en Del nyt, som sikkert ikke alt sammen er ufarligt for en sund Udvikling af det kommunale Selvstyre. Formaalet med dette Lovforslag maa jo være at sikre og udbygge det kommunale Selvstyre, men samtidig maa man kræve, at Sogneraadene beholder deres Ansvar. En Borttagelse eller en Mindskelse af dette Ansvar vil efter min Mening være farlig for det kommunale Selvstyres Fortsættelse gennem Tiderne, og nægtes kan det jo ikke, at det forelagte Lovforslag nedsætter det økonomiske Ansvar for de enkelte Sogneraadsmødlemmer.

Efter min Mening er de farligste Paragraffer i Forslaget § 1, 3die og 4de Stykke, der omhandler Sammenlægning og Omlægning af Kommuner og Oprettelse af nye Kommuner, § 14, hvori der findes Mulighed for en Ændring af Skattegrundlaget indenfor en 4-aarig Periode, § 24, hvor Sogneraadets Ansvar svækkes, og endelig § 28 med den udvidede Ekspropriationsret. Overfor disse Paragraffer maa mit Parti nære store Betænkeligheder, og vi ønsker for disses Vedkommende betydelige Ændringer for at kunne yde vor Medvirken til deres Gennemførelse.

I § 1, 3die Stykke, aabnes der Adgang til at oprette nye Kommuner, endog ganske smaa Kommuner, hvilket efter min Mening kan være noget uheldigt og fordyrende for Administrationen. Jeg kunde ogsaa ønske, at der var noget større Garanti for, at Kravet om Adskillelse var støttet af et Flertal, ikke alene i det Sogn, der skal udskilles, men ogsaa i Resten af Sognet, og at Amdsraadet ligesom i Stk. 4 skulde vedtage Beslutningen med $\frac{2}{3}$ Stemmers Majoritet. Stk. 4 omhandler Omlægning og Indlemmelse, og ogsaa der vilde det sikkert være heldigt, om der blev forlangt noget mere Garanti for, at en saadan Omlægning var et Ønske, ikke alene som foreslaet i en enkelt af Kommunerne, men i begge. Det vilde maaske i det kommende Udvalg være rigtigt at overveje, om det ikke var heldigt, at noget af det, der her er foreslaet, bliver henlagt til Lovgivningen og ikke, som foreslaet, til Administrationen.